

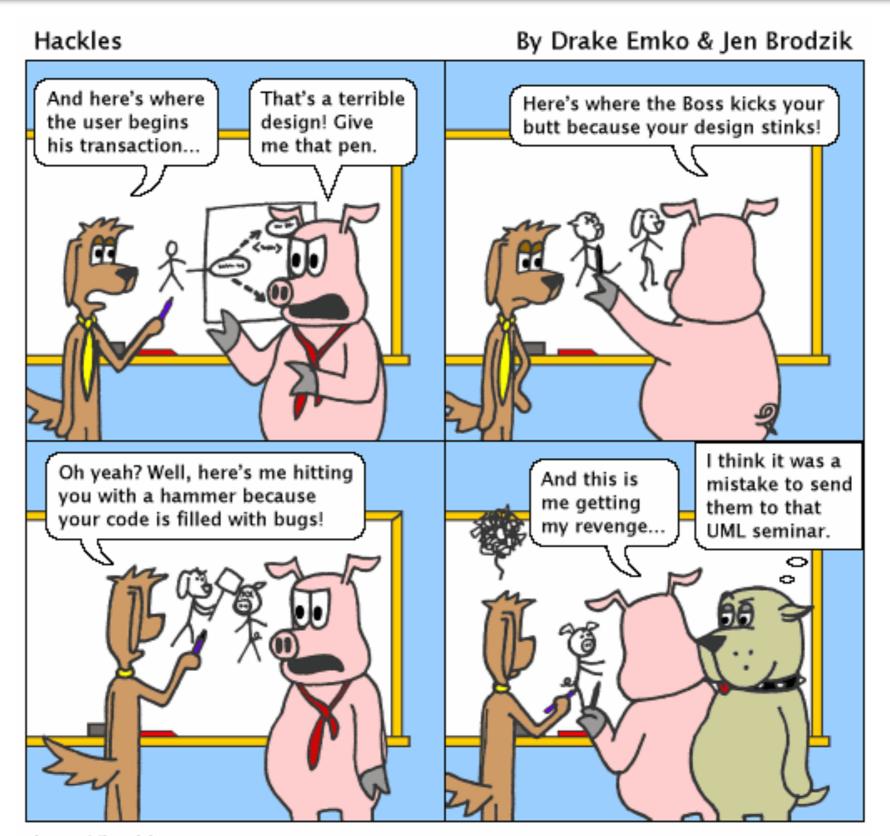
Metode de dezvoltare software

Diagrame UML de cazuri de utilizare

25.03.2025

Cazuri de utilizare... în practică

http://hackles.org

Cazuri de utilizare (Use Cases)

Introduse de Ivar Jacobson la începutul anilor '90. Adoptate în standardul UML.

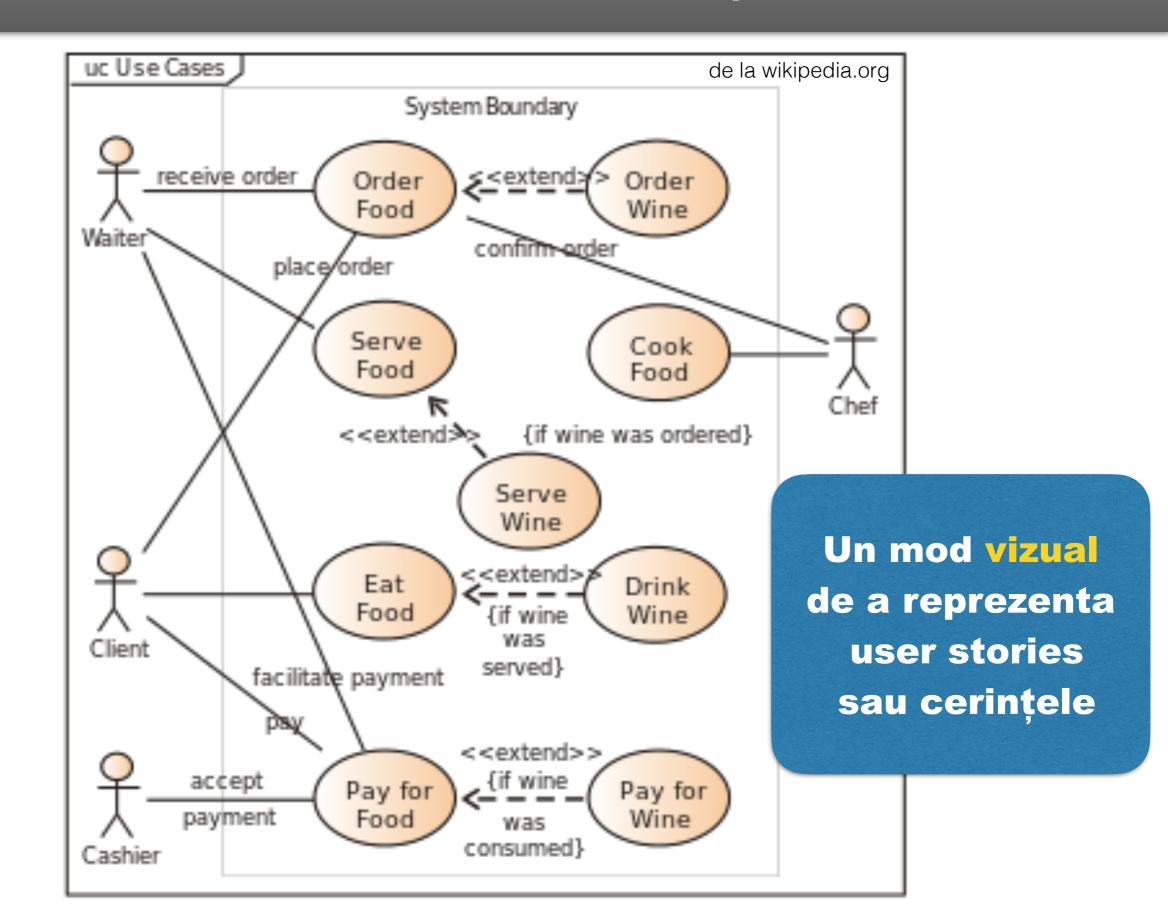
- Descriu comportamentul sistemului din punct de vedere al utilizatorului
- Două părți principale:
  - sistem (componente și descrierea acestora)
  - utilizatori (elemente externe)

Cuprinde:

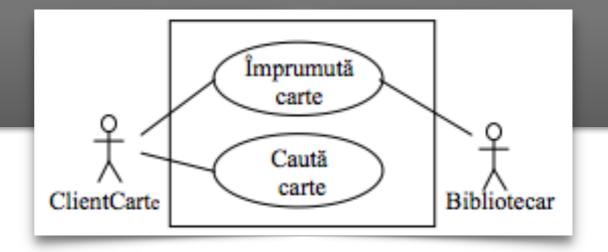
- diagrama cazurilor de utilizare
- descrierea cazurilor de utilizare

Diagrama cazurilor de utilizare - un exemplu

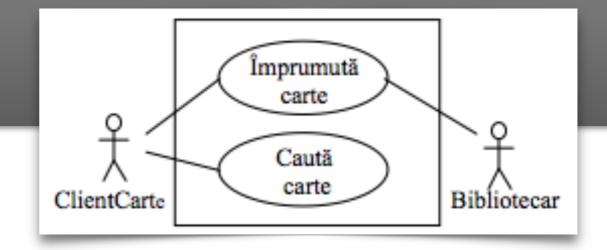

Elementele principale

- Caz de utilizare (componentă a sistemului): unitate coerentă de funcționalitate sau task; reprezentată printr-un oval.
- Actor (utilizator al sistemului): element extern care interacționează cu sistemul; reprezentat printr-o figurină
- Asociații de comunicare: legături între actori și cazuri de utilizare; reprezentate prin linii solide
- Descrierea cazurilor de utilizare: un document (narativ) care descrie secvenţa evenimentelor pe care le execută un actor pentru a efectua un caz de utilizare

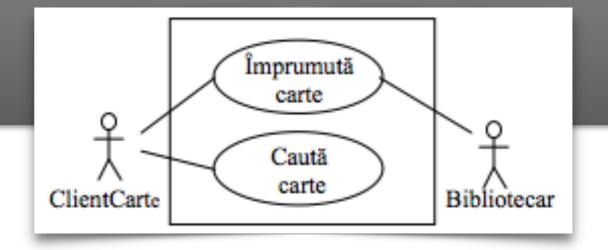
Actori

- Un actor reprezintă un rol jucat de un utilizator.
- Nu reprezintă un singur utilizator, ci o clasă de utilizatori.
- Acelaşi utilizator poate avea diferite roluri (d.ex. Personal sau ClientCarte), după cum un rol poate fi avut de mai mulţi utilizatori.

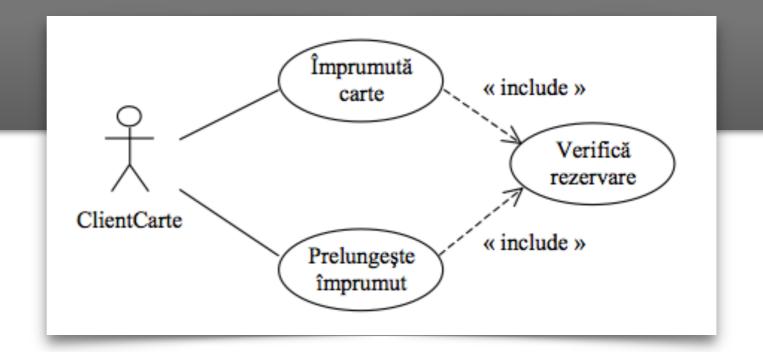
Identificarea actorilor = identificarea rolurilor avute de utilizatori în cadrul sistemului

Cazuri de utilizare

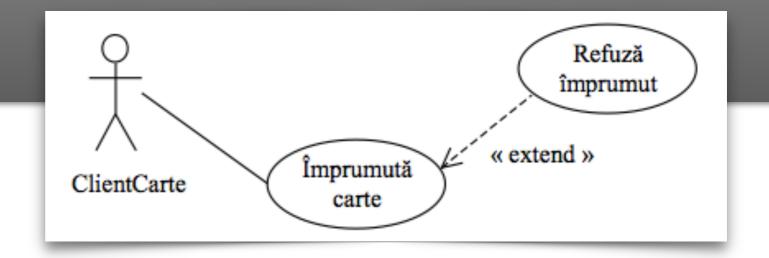
- Un caz de utilizare este o unitate coerentă de funcționalitate.
- Un caz de utilizare înglobează un set de cerințe ale sistemului care reies din specificațiile inițiale și sunt rafinate pe parcurs.
- Cazurile de utilizare pot avea complexități diferite; de exemplu "Împrumută carte" și "Caută carte".

Relația « include »

- Dacă două sau mai multe cazuri de utilizare au o componentă comună, aceasta poate fi reutilizată la definirea fiecăruia dintre ele.
- În acest caz, componenta refolosită este reprezentată tot printr-un caz de utilizare legat prin relaţia « include » de fiecare dintre cazurile de utilizare de bază.
- Practic, relaţia « include » arată că secvenţa de evenimente descrisă în cazul de utilizare inclus se găseşte şi în secvenţa de evenimente a cazului de utilizare de bază.

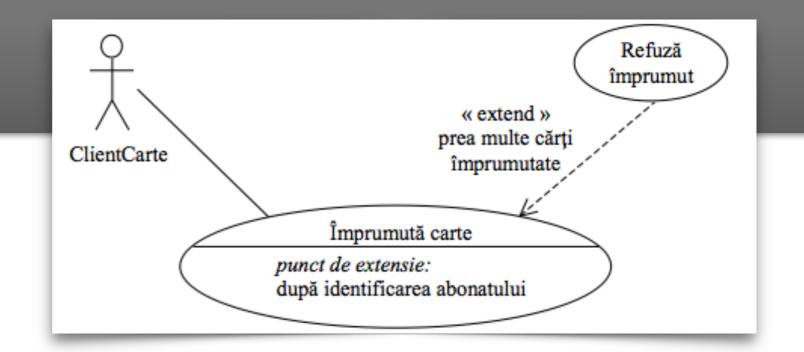
Relaţia « extend »

Relaţia « extend » se foloseşte pentru separarea diferitelor comportamente ale cazurilor de utilizare.

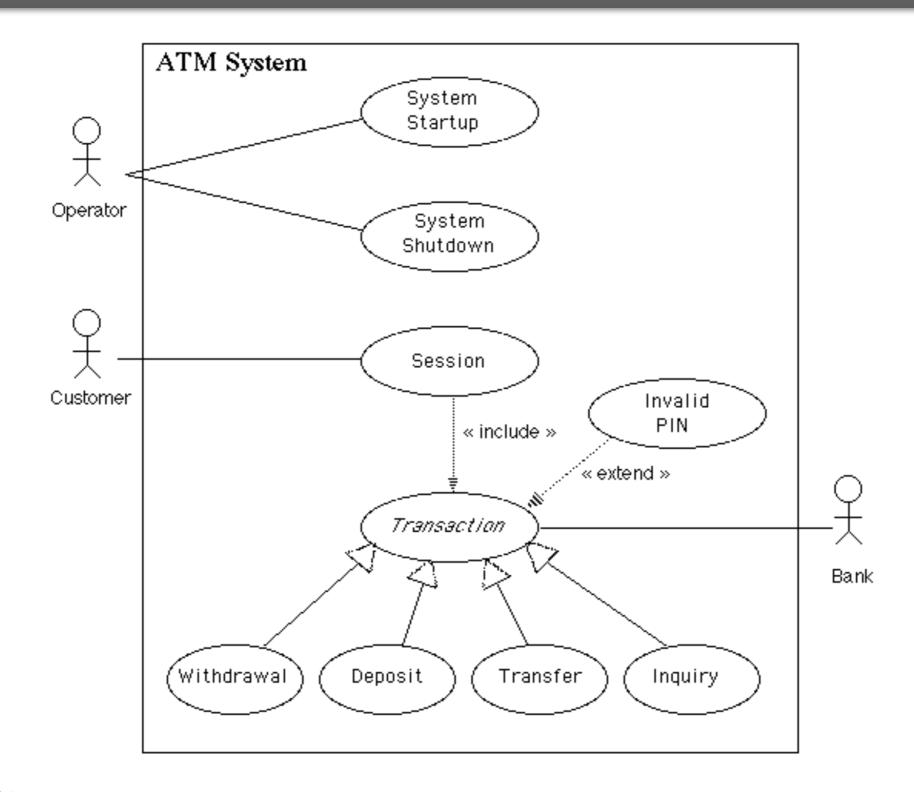
Dacă un caz de utilizare conţine două sau mai multe scenarii semnificativ diferite (în sensul că se pot întâmpla diferite lucruri în funcţie de anumite circumstanţe), acestea se pot reprezenta ca un caz de utilizare principal şi unul sau mai multe cazuri de utilizare excepţionale.

Relația « extend »

- De obicei, se folosește pentru a pune in evidență excepţiile. D.ex. putem separa cazul de utilizare "Împrumută carte" întrun caz de utilizare frecvent întâlnit (principal), în care utilizatorului îi este permis să împrumute o carte şi un caz de utilizare mai rar întâlnit (excepţional), în care utilizatorului îi este refuzat împrumutul deoarece depăşeşte numărul maxim de cărţi permise.
- Se poate specifica şi "punctul de extensie"
- Atenție și la direcția săgeții (care arată spre cazul principal)

Încă un exemplu

Descriere la:

http://www.math-cs.gordon.edu/courses/cs211/ATMExample/UseCases.html

Atenție!

- scopul principal al acestui tip de diagrame este de a arăta relaţia dintre actori şi cazuri de utilizare, nu relaţia dintre cazuri de utilizare (deşi şi aceasta este posibil prin relaţiile include sau extend sau generalizare)
- nu se arată ordinea diferitelor cazuri de utilizare (aceasta se poate exprima prin alte diagrame - de stări sau de secvență).
- deci NU există linii simple între cazuri de utilizare!
  (am observat această greșeală făcută de studenți destul de frecvent în decursul timpului)

Importanța cazurilor de utilizare

- Cazurile de utilizare descriu funcţionalitatea sistemului; adică modul lui de folosire perceput de utilizatori (actorii externi).
- Scopul final al sistemului este de a realiza funcţionalitatea descrisă în modelul cazurilor de utilizare (alături de cerinţele nefuncţionale).
- Cazurile de utilizare sunt folosite pentru:
  - analiză: identifică funcționalitatea cerută și o validează împreună cu clienții
  - design şi implementare: trebuie realizate
  - testare: verifică sistemul; ele devin baza pentru generare de cazuri de testare.